

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 80 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiloase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

O însemnată trebuință.

Privit sub ritmul vieții religioase, spiritul vremurilor de azi pare a se caracteriza din ce în ce mai mult printr'o vădită tendință de înlăturare a celui mai neprețuit izvor de revelațiune, Sfânta Tradițiune.

Și lucrul acesta se resimte cu atât mai mult, cu cât sectele în genere avându-și geneza în protestantism respingând Tradiția Sfântă cu știința, și atât de vădită ca și vechea lor intenție de a denatura adevărul creștinism.

De aceea o datorie de conștiință a noastră, adică a acelor care reprezentăm creștinismul în toată splendoarea frumseții sale, este de a da o egală însemnatate și Sfintei Tradițiuni ca și Sfintei Scripturi.

Privirile către Sfinții Părinți și studierea mai profundă a operilor lor neasemănat de frumoase, iată un imperativ pe cât de categoric pe atât de folositor ce trebuie să și-l impună teologii noștri. Concepția creștină expusă în adevărata ei lumină, așa cum ne-au lăsat-o Domnul nostru Iisus Hristos și Apostolii, numai în studiile lor amănunțite se poate întâlni.

Cert este că literatura patristică își are exponenții săi de marcă și Sfinții Părinți au făcut epocă prin felul cum au știut ei să apere religia lui Hristos în timpurile când ea era puternic atacată. Mi-aduc aminte că Sfântul Sinod în frunte cu I. P. S. Patriarh luase hotărârea de a tipări întreaga literatură patristică.

Dar nu despre această aș vrea eu să scriu aici, ci despre acei bărbați evlavioși și scriitori bisericești cari au trăit în era cuprinsă în jumătatea doua din secolul I și începutul veacului II despre acei, ca să zic așa, neglijați părinți apostolici cari ca cei dintâi colaboratori ai Sf. Apostoli au lucrat cu aceeași râvnă ca și aceștia în ogorul lui Hristos ducând mai departe răspândirea învățaturii creștine prin graiu și prin scris.

Dacă în *Barnaba*, *Policarp*, *Ignațiu*, *Papia*, *Herma*, autorul *Epistolei către Diognet ori Clement Romanul* nu găsim figuri pline de acea erudiție teologică, cari să ne fi lăsat tratate de înaltă speculație teologică, dar găsim acea evanghelică simplitate, găsim pe oamenii pătrunși de credință așa cum au fost apostolii, găsim pe aceia cari primind învățătura creștină n'au făcut altceva decât s'o transmită mai departe fără de vre-o altă schimbare.

Oarecum timizi față de înaltele perceptive creștine, ei s'au cutremurat în fața sublimității lor și n'au îndrăznit să le discute prea mult, marginindu-se să le transmită în mod fidel așa cum le-au moștenit dela Apostoli. Undeva am citit că Sf. Ignațiu scriind Romanilor zicea: „Eu vă poruncesc, așa cum poruncește Pavel; acela era apostol iar eu un condamnat”, iar Clement înfățișează acelorasi Romani pe Apostoli ca pe figuri „vrednice și demne de urmat”. (La Croix, — Ian. 1928).

Vântul ereziilor a apărut mai târziu, la începuturile creștinismului atmosfera era pacinică, de aceea și scrierile acestor sfinți părinți apostolici au mai mult un caracter practic, nu cu scopul de a conveți pe păgâni sau pe eretici ci „ei lucrează în interiorul Bisericii creștine, adresându-se aderenților servenți ai învățaturii Mântuitorului cari negreșit trebuiau încurajați, instruiți și îndemnați” (Jules Lebreton: Histoire du Dogme de la Trinité — 1927).

Singura lor pretenție, cum s'ar zice, este să adune cu grijă și să transmită în mod fidel urmașilor învățătura Apostolilor. Este un respect al lor față de tradiția apostolică. Când am citit „*Fabiola*”, sau „*Biserica din catacombe*” a dlui *Lascarov-Moldovanu* m'am gândit cu smerenie la contribuția pe care acești, azi atât de uitați părinți, au adus-o la cunoașterea pozitivă și sigură a primelor comunități creștine. Numai scrierile lor epistolare arată viața internă a Bisericii dela

începutul veacurilor creștine. Mai ales Sf. Ignățiu ni-a lăsat un tablou pe cât de fidel pe atât de evocator de ceace însemneaza viața primilor creștini.

Poziția sau tactul pe care unii dintre noi preoții înțelegem să-l luăm față de sectele cu cari avem a ne lupta, este deadreptul *ne-pastoral*. Nu combatând învățăturile lor greșite se poate ajunge la rezultate cu adevărat pozitive. Sectarii noștrii sunt așa de simpți încât ei înșiși nu cunosc care le este doctrina de credință sau în ce constă învățatura lor. Nu arătând deci greșala lor, ci mai de grabă întărind pe fiii devotați ai Bisericii în dreptele învățături ale ortodoxiei. Așa au făcut Sfinții Părinți Apostolici. Tot ceace ne trebuie nouă azi pentru treaba aceasta vom întâlni simplu, frumos și mai ales adevărat în scrierile lor. Lucruri extrem de însemnate ca acelea privitoare la *cult, moravuri, ierarhie bisericească, rugăciune, post, Sfintele Taine* și în special despre *Sfânta Euharistie și Botez* și tot atâtea lucruri pe cari refractarii Bisericii ortodoxe le socotesc simple inovații introduse mai târziu în comunitățile creștine, le găsim expuse la Părinții Apostolici.

Noi avem în eparhie preoți și mai ales profesori de teologie foarte buni cunoscători ai scrierilor patristice și literaturii apostolești.

Imi pun o întrebare: Ce-ar fi dacă cineva ca de pildă, — să mi-se ierte indicațiunea — *dl prof. Dr. Z. Munteanu* ori *păr. prof. Cotoșman* dela Academia Teologică, sau alții, și-ar lua sarcina de a spicui din scrierile minunate ale acelor părinți, *părți potrivite* și cari publicate în broșurele editate în Biblioteca religioasă-morală a Consiliului eparhial, ar putea cu nespus de mult folos fi puse la îndemna clerului și chiar a poporului credincios. Învățăturile acestor oameni transfigurați profund de puterea unei credințe ce mergea adeseori până la martiriu, trebuie mai mult și mai adânc folosite de noi în lucrul pastoral de azi.

Pr. D. V. Anuțoiu

Taina Pocăinței

din punct de vedere pastoral.

de Pr. Tiberiu V. Gherga.

4. Trec acum la o altă chestiune capitală și iarăș foarte delicată: Darea canoanelor, sau: epitimiei.

Duhovnicul să fie pătruns — cum am spus-o mai sus — de faptul, că în primul rând este medic și numai după aceea judecător.

Normative în această chestiune sunt: Canoanele Sinoadelor și ale Sf. Părinți, cari însă astăzi sunt inaplicabile sută la sută.

Căci, ce prescriu Sf-le canoane relativ la păcătoși?

În aproape toate cazurile: oprirea dela Sf. împărtășanie pe 5-10, ba chiar și mai mulți ani. Ori astăzi noi luptăm din toate puterile noastre să aducem pe credincioși la împărtășanie, de care în cursul vremii s'au înstrăinat și îndepărtat, iar nu să-i îndepărtăm prin oprirea pe lungi ani dela Sf. Potir.

Vom da deci acest canon numai în cazuri extrem de grave, însă și atunci scurtând timpul de opreliște pe cât posibil, obligând însă pe penitent să vină și în timpul opreliștei la mărturisire.

Ne vom feri apoi pe cât posibil, să dăm epitimii legate de jertfe materiale mai mari, ca nu cumva acestea se aducă pe penitent la concluzii dămătoare, ca de ex.: că cu bani se pot răscumpăra sau ispăși păcatele, ceace ar fi o nenorocire.

a) Vom da deci mai ales: epimii spirituale, sau fapte pioase, ca: Rugăciuni cu, sau fără mătânie, făcute timp de mai multe zile sau săptămâni de 2-3 sau mai multe ori pe zi. Celor ce au cărți de rugăciuni le vom impune necondiționat ps. 50. Apoi: posturi și ajunări în afară de Miercuri și Vineri timp de 3-7 săptămâni. Liturghii pentru iertarea păcatelor la 3 sau 7 biserici, în care scop va da respectivelor biserici și făina pentru prescuri, vinul și câte o lumină de ceară. Apoi: pelerinaj la o mănăstire, cu restrângerea sau fără, de a merge pe jos.

b) Alte epimii împreunate cu jertfe materiale: Cumpărarea unui obiect sau carte de cult; alegerea obiectului îl lăsăm la libera apreciere a penitentului, ca să nu pară că-i impuneam noi o anumită sumă de bani. Sau: îmbrăcarea integrală sau parțială a unui copil sărac ș. a.

Acestea toate le putem întrebuița în felurite combinații, după cum medicul face din amestecul câtvora medicamente, nenumărate combinații și dozaje.

c) Unui penitent mai inteligent, sau unui intelectual, îi voi prescrie necondiționat: examenul de conștiință în toată seara la culcare, după rugăciune, pe timp de 2-3 luni, când în 10-15 minute va trece în revistă toate faptele făcute în ziua aceea, constatând câte fapte bune a făcut și nizuindu-se a face din zi în zi mai numeroase. Vă garantez, că are un efect miraculos. Eu am încercat și a recunoscut însuși penitentul, că s'a făcut cu mult mai bun în urma acestui tratament.

5. Am spus în introducere, că atât duhovnicul, cât și penitentul trebuie să aibă, sau să-și pro-

voace o anumită stare sufletească atât înainte, cât și sub durata mărturisirii.

a) Duhovnicul își va crea această stare sufletească prin aceea, că înainte de mărturisire cu 1-2 zile, își va alege o lectură cu conținut potrivit pentru a-i spori entuziasmul pastoral. Dacă nu are alta la îndemână, va putea citi cu mare folos din Sf. Scriptură a Noului Testament, în special: „Faptele“ sau din epistolele pauline. Sau ceva din „Scrierile Sf. Părinți. Pot recomanda cu căldură volumul de meditații pentru înviorarea zelului pastoral de regretatul vlădica Grigorie al Aradului, cu sugestivul titlu: „Aprindeți Darul lui Dumnezeu“.

Pregătiți în felul acesta, vom fi pătrunși în toate tainele sufletului nostru de importanța muncii ce ne așteaptă. Iar când vom trece pragul sf. biserici „toată grija cea lumească să o lăpădam“. Să uităm grijile, necazurile ce ne copleșesc zilnic ca oameni și ca părinți de familie și să ne concentrăm toate gândurile la lucrarea ce ne stă înainte.

b). Sub durata spovedanie, să nu ne impacientăm, să nu arătăm semne de plictiseală, ci — ori câți fii sau fice duhovnicești am ști că-și mai așteaptă rândul la ușa sf. biserici — să-i primim și ascultăm pe toți cu aceeași răbdare și bunăvoință.

Răspłata ne va fi: atașamentul și dragostea păstoritilor noștri.

II. Penitentul.

1. Pregătirea sufletească a acestuia o vom face în cea mai mare parte noi, prin seria de predici ce vom ținea în preajma mărturisirii. În acestea vom demonstra păcătoșenia firii omenești; necesitatea curățirii de păcate. Importanța Tainei Pocăinții și Sf. Cumincături și în special umilința de care trebuie să fie pătruns ori cine voește să-și mărturisească păcatele și să se apropie de Sf. Potir. Dacă vom isbuti să fim destul de convingători, ni-am ajuns scopul adecă: am provocat acea stare sufletească despre care am vorbit.

2. În parohia mea candidații la spovedanie obicinuesc să participe la cetirea „Ceasurilor“ împreună cu mătănii, ceea ce încă constituie o pregătire pentru mărturisire, în săptămâna întâia și cea din urmă a Marelui Post.

Iată foarte sumar, ceea ce trebuie neapărat să știm și să facem pentru buna reușită a noastră în această cea mai grea latură a pastorației.

Nu pot însă să nu insist și să repet îndestul: să fim atenți, să ne dăm seama de faptul, că fiecare îns, fiecare pacient duhovnicesc al nostru este un „ce“ distinct „o individualitate“ a parte,

pe care trebuie să o pătrundem, să o înțelegem și să o tratăm în consecință, ca astfel munca noastră atât de grea și plină de răspundere, de pe acest teren, să aducă roadele pe care le așteptăm, adecă: mângăierea și vindecarea sufletească a pacienților noștri duhovnicești și împăcarea propriei noastre conștiințe, ca astfel „la plinirea vremii“ să putem esclama și noi cu cuvintele Maestrului și Învățătorului nostru: „Părinte... eu Te-am preamărit pe Tine pe pământ; lucrul pe care mi l-ai, dat l-am săvârșit“ (Ioan 17,4).

(Sfârșit)

Geneza Arianismului

— Puncte de sprijin pentru Arianism în teologia creștină anterioară —

De Preotul Gh. Cotoșman
profesor la Academia teologică

Hagenbach zice — vorbind despre Origen, și după ce a expus în puține cuvinte, care era concepția primitivă despre Logosul lui Ioan — următoarele: „Teologia n'a păstrat această concepție practică a Logosului istoric... Dacă Tertulian a relevat deja, cu o manieră foarte abilă, personalitatea Logosului prin expresiunea Fiului, cum n'a fost cazul mai înainte, acum Origen se leagă complectamente de maniera aceasta de a vorbi, și de aici este condus la noțiunea unei filiațiuni care-l forța să admită subordinațiunea Fiului față de Tatăl“¹⁾.

Și mai departe Hagenbach zice: „Severa distincție a ipostasei în Trinitate, a condus, din capul locului, la sistemul de subordinațiune, după care Fiul a fost plasat, după rang, sub Tatăl, și Duhul Sfânt sub Tatăl și sub Fiul, care teorie comportă, în același timp, în sine însași, o aparență de triteism. Această aparență — continuă Hagenbach, — ortodocșii au pus-o (?) în opoziție cu Monarhienii; ca urmare: primii — în butul de a ține tare unitatea lui Dumnezeu — au abandonat distincția persoanelor, — atrăgându-și astfel reproșul unei confuzii de persoane (patripatianism) și acela a unei tendințe eretice de a nega divinitatea lui Iisus Hristos. Însă atunci sistemul de ipostas și în același timp de subordinațiune, a fost precis purtat, la culme, prin Origen, astfel încât Ortodoxia era amenințată să se transforme în heterodoxie, fapt care a dat naștere disputei ariene în periodul următor“²⁾.

Astfel, nevoia de speculație — conchide Charpiot — a târât mult teologii în diferite sisteme,

1) Theophile Charpiot, op. c. p. 12.

2) Idem. Ibidem.

cari mult puțin atacă divinitatea și personalitatea lui Iisus Hristos. Peste puțin, după trebuințele cauzei lor, ei afirmară în așa chip unitatea celor trei persoane din Trinitate, încât ele s'au confundat; alții iarăși au accentuat atât de mult distincția între cele 3 Persoane, că au ajuns în mod necesar la subordinațiune, și prin această la creația Fiului prin Tatăl. După Hagenbach deci, Arianismul nu este produsul imaginației lui Arie, atârțată prin ambiție și pizmă, ci este produsul epocii ce l-a precedat³⁾.

(Urmează)

Mamă și Prunc.

„Țărană“ — fată mare
Săracă, din alt sat,
În casă — iar săracă
La noi s'a măritat.

Și Dumnezeu îi dase
Și rodul fericit,
Dar ea, femeie mamă
În „facere“-a murit.

Preotul cântă slujba
Cum stă la mormântări,
Prin casă-i multă jale,
Tămâie, lumânări.

Iar pruncul după sobă
În scutecile lui,
Nu știe ce-i pe lume
El doarme ca un pui.

G. B

Scurtă privire istorică asupra bisericii ortodoxe române din Banat.

de Pr. Constantin Târziu
licențiat în teologie.

Administrația lui Manuilovici dură până la 1835 când deabea se îndură împăratul să ratifice alegerea lui Gherasim Raț (1835—50¹⁾. Episcopul Gherasim Gavriil Raț s'a născut la 1793 în comuna Roit, jud. Bihor; studiile și le-a făcut la Viena iar la întoarcere fu numit profesor la institutul teologic din Arad unde și funcționează până la alegerea sa de episcop în care timp fusese și titularul unui protopopiat. La 1826 intră în monahism, la 2 Decembrie 1834 fu hirotesit protosințel arhiepiscopesc iar la 3

II 1835 fu ales episcop. Fu hirotonit la 25 III iar la 18 April fu instalat. Episcopul Gherasim a fost cel care a organizat în sens românesc eparhia Aradului scoțând cu totul limba slavonă din biserică în comunele curat românești, iar în cele mixte hotărând principiul proporționalității. El reușește să readucă la ortodoxie comunele cari trecuseră la unire în anul 1834, iar mai târziu ia parte la lupta întreprinsă de Șaguna pentru despărțirea ierarhică. A murit la 15 VIII 1850²⁾.

Ca administrator fu numit bănățeanul Patrichie Popescul arhimandritul mănăstirii Opovo care cu toate că primise ordin dela patriarhul Raiacici să distrugă opera românească înfăptuită de episcopul Raț totuși se dovedi un român inimos și un caracter integru. El îmbunătăți administrația diecezei, regulă încasarea contribuțiilor eparhiale și reinviă institutul clerical. La 1851 consistorul din Arad ceru împăratului să numească pe Patrichie Popescul ca episcop, dar cererea fu refuzată. Cu toate calitățile sale de bun administrator și cleric eminent sinodul electoral sârbesc îl înlătură la rândul lui dela ocuparea vreunui scaun arhieresc din cauza sentimentelor sale românești pe cari nu le ghiciseră la vremea sa la mitropolitul Șaguna, în care se înșelaseră atât de amarnic. P. Popescul administră eparhia până la 31 IV 1853 iar scaunul arhieresc fu ocupat de episcopul Procopie Ivacicovici (1853—1873³⁾).

În timpul păstoririi acestuia cade și despărțirea ierarhică de Sârbi, când Aradul deveni sufragane al reînființatei mitropolii a Ardealului.

Predică

pentru Duminica a 4-a din Postul cel Mare.

De: Pr. Ilie Sârbu

Iubiții mei fii sufletești!

Sfânta evanghelie din Duminica IV-a istorisește cum Domnul nostru Iisus Hristos a vindecat un copil îndrăcit în urma rugăciunii pline de credință, mărturisită de tatăl copilului suferind. Credința cea tare și neîndoelnică a tatălui a determinat pe Iisus ca să-i plinească dorința și să-i tămăduiască fiul. Cunoscând că voiți și voi să știți ce-i credința adevărată, cea tare și vie, precum și foloasele acestei credințe, veniți ca din nou să petrecem împreună cuprinsul sfintei evanghelii de astăzi.

Rogu-vă dară pe toți să urmăriți cuvântul meu cu bună luare aminte!

Iubiții mei fii sufletești!

Pe timpul când Domnul nostru Iisus Hristos cu trei apostoli ai Sai urca muntele Taborului, pe vârful căruia s'a schimbat la față, ceilalți noua ucenici așteptau

3) Ibidem, Idem, p. 13.

1) Dr. Gh. Ciuhandu o. c. 56.

2) Dr. Botiș: Istoria școlii normale din Arad p. 669—670

3) Idem o. c. p. 664—666.

la poala acestui munte nerăbdători — cu mulțime multă de popor — pogorârea Domnului din munte. Acest popor mânat de dorul să asculte cuvântul de învățătură al Domnului — între timp — a înconjurat pe apostolii rămași jos la poalele muntelui Tabor. Fariseii și cărturarii cari urmăreau pe Iisus pentru a-l suspicioana, n'au lipsit nici ei din această adunare de popor. Și cum așteptau ei toți acolo, iată un biet tată — pe fața căruia se vedeau brazde adânc săpate de chinuitoare suferințe lăuntrice — își ducea de mână — către ceata apostolilor — pe unicul său fiu.

Ce fericire și bucurie mare simțese părinții în sufletul lor atunci când Dumnezeu le binecuvântă căsnicia cu copii întregi, plini de viață și sănătoși la trup și suflet. Iar dacă se întâmplă să fie suferinzi, bolnavi, dureră părintească în acest caz este așa de mare că nu se poate asemăna cu vr'o altă durere.

Părintele din sfânta evanghelie de astăzi suferia și el o durere amară de pe urma boalei ce-i chinuia fără cruțare pe unicul său fiu, singura nădejde a bătrânețelor sale.

Putem afirma cu singuranță că acest nemângăiat tată în dorința de a-și vedea copilul sănătos îi va fi căutat lecuirea în mai multe părți, dar se vede că fără rezultat mulțumitor, căci această împrejurare îl mâna în căutarea lui Iisus. În momentul sosirii sale la ceata apostolilor însă Iisus nu coborâse încă de pe culmea Taborului iluminat acum de fața Lui strălucitoare. Acest fapt îndemna pe nerăbdătorul părinte să se adreseze cu rugăminte apostolilor ca să-i vindece fiul suferind. Dar apostolii rămaseră neputincioși în fața boalei ce chinuia pe sârmanul copil.

Neputința apostolilor de a vindeca pe fiul bolnav al tatălui rugător, a servit de prilej binevenit, ca fariseii și cărturarii din mulțimea poporului adunat să-și arate indignarea, nemulțumirea și disprețul lor înjositor față de apostoli, dar mai față de învățătorul lor, Domnul nostru Iisus Hristos.

Iisus cobora acum de pe munte. Și: „Când au venit jos la ucenici, au văzut mulțime mare împrejurul lor și pe cărturari sfădindu-se cu ei”. (Marcu 9₁₄). Mulțimea poporului, dornică de a-i auzi și asculta învățatura își manifesta bucuria revederii lui Iisus prin sincera închinăciune ce i-o face.

Iisus în dorința de-a ști și cunoaște cauza neînțelegerii dintre apostoli și cărturari întrebă pe cei din urmă: „Ce pricină lămurii cu ei?” (Marcu 9₁₆). La auzul acestor cuvinte toți cei de față rămân stăpâniți de o tăcere adâncă, care e întreruptă însă de un om desnădăjduit ce se desprinde din mulțimea fără număr a poporului adunat și fiind înaintea lui Iisus îi zice: „Învățătorule, am adus la tine pe fiul meu care are duh mut, și ori unde-l apucă, îl zdrobește și face spume la gură și scrănește din dinți și înțepenește, și am zis ucenicilor tăi să-l scoată afară, dar n'au putut”. (Marcu 9₁₇₋₁₈).

Cumplită și îngrozitoare boală. Din descrierea ei de către părintele copilului suferind rezultă clar, că copilul său era îndrăcit și suferia cumplit de pe urma acestei boale rele, iar dracul care intrase în copil și-i stăpânea îl făcuse și mut și surd. Dar demonul în stăpânirea căruia era copilul nu se mulțumea cu atâta, ci pe măsură ce creștea copilul, și cumplita sa boală se învedera mai mult și se manifesta în toată deplinătatea ei. Căci iată ce zice — în continuare — tatăl copilului îndrăcit către Iisus: „De multe ori l-a aruncat și în foc și în apă, ca

să-l piardă. Ci de poți ceva, ajuta nouă, fie-ți mila de noi” (Marcu 9₂₂) și caută spre fiul meu căci îl am numai pe el”. (Luca 9₃₈).

Iisus Mântuitorul deși avea mare milă față de copilul îndrăcit care acum stătea înaintea lui și se tăvălea spumegând, nu-l vindeca îndată, ci mai întâi pune unele întrebări tatălui amar și desnădăjduit. Și aceasta o face Iisus pentru că observase la tatăl copilului îndrăcit o credință slabă și îndoielnică, arătată prin cuvintele ce-i adresase: „De poți ceva, ajută-ne”. Mântuitorul dorea acum — ca și în mai multe alte cazuri — să vindece mai întâi sufletul și numai după aceea și trupul. De aceea zise către tatăl copilului suferind: „De poți crede, toate sunt cu putință pentru cel credincios”. (Marcu 9₂₄).

Și iată minunea. Sufletul tatălui desnădăjduit de boala fiului său să deschide larg și lumina credinții divine care părea de-a binelea strânsă în el, se reaprinde cu o putere ce pune în uimire pe toți cei de față, și plin de încredere în mila, ajutorul și puterea divină a lui Iisus, îl rugă — în prezența tuturor lacrimi în ochii — zicând: „Cred Doamne! Ajută necredinței mele” (Marcu 9₂₄).

O recunoaștere mai evidentă a păcatului desnădejdei de cât aceasta nici că se putea face.

Mântuitorul l-a iertat pentru că această sinceră mărturisire nu putea să iasă acum decât numai dintr'un suflet complect refăcut și stăpânit pe de-a întregul de-o credință vie și tare, această curată și sublimă mărturisire care era tot odată și o mișcătoare rugăciune nu putea să izvorească decât dintr'o inimă înfrântă și smerită pusă în întregime la dispoziția și voia cea sfântă a lui Iisus.

Și iată acum că această credință vie și tare și fără un pic de îndoială, exprimată de tatăl copilului bolnav, nu întârzie de-a aduce cu prisosință roadele ei binefăcătoare, căci Iisus tămădui copilul bolnav, îndrăcit, făcându-l deplin sănătos.

Bucuria părintelui care își vede acum copilul complect sănătos, de buna seamă va fi fost mare. Scriitorul sfinteii evanghelii nu o descrie poate intenționat, ci o lasă ca fiecare cetitor să se îndulcească de ea prin propria sa închipuire.

Iubiți mei fi sufletești, Iisus Mântuitorul după ce săvârși minunata vindecare a fiului îndrăcit, a intrat cu ucenicii săi într'o casă oarecare. Aici ucenicii săi intristați de neizbânda și insuccesul lor dovedit atât de mult în încercarea de a vindeca pe fiul îndrăcit, îl întrebă pe Iisus la o parte: „Pentru ce noi n'am putut să-l izgonim?” (Marcu 9₂₈).

Blândul Mântuitor lămurii pe apostoli asupra cauzei neputinței lor de-a vindeca pe copilul îndrăcit, arătându-le că insuccesul lor să datorește necredinței care-i stăpânește. „Căci adevăr grăesc vouă, de veți avea credință cât un graunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință”, (Matei 17₂₀) căci cine: „Nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce spune se va face, fi-va lui orice va zice. De aceea, vă zic vouă: toate câte cereți, rugându-vă, să credeți că le-ați luat și le veți avea”. (Marcu 11₂₃₋₂₄).

Vedeți ce mari lucruri poate săvârși omul cu credință tare și vie, lipsită de orice îndoială, cu o credință desăvârșită!

(Urmează)

ȘTIRI

Reveniri în Dumineca lăsatului de brânză au revenit la credința dreaptă, strămoșească, următorii: Toma Birtea dela baptism și Francisc Molnar dela papistășism, ambii din Sichevița. Părintele Ioan Voin, care a ajutat aceste convertiri la adevăr, a avut bucuria să boteze și copiii, părinții cărora rătăcesc în adventism: Floarea și Trifu Dragomir, de 16 resp. 14 ani! Să fie ceasul bun!

Donație. Pentru capela episcopoească a binevoit a dona un rând vase pentru spălat în valoare de aproape 1000 mii Lei păr. protodiacon Teodor Roșca! Darul acesta să fie spre sănătatea păr. protodiacon și a familiei sfinției sale!

Pentru săraci. Din prilejul praznicului creștinesc al Bunei vestiri Oastea Domnului din Caransebeș a dat o masă pentru circa 600 de săraci.

Societatea română de cântări și muzică din Caransebeș își va ține adunarea generală ordinară în ziua de Duminecă 3 Aprilie a. c. ora 4 p. m. în sala societății. Se invită toți membrii a lua parte la această adunare generală.

† **Preotul Ioan Ivan din Valeadeni** a trecut la cele eterne Duminecă în 20 Martie a. c., răpit fulgerător de nemiloasa boală: meningita. În mormântarea s'a făcut în cadre de mare jale, Marți în 22 cor. Comana întreagă, cu mic cu mare a ieșit îndoliată să petreacă la ultima litie pe preotul care a păstorit-o timp de 15 ani. — Prohodul l-a săvârșit următorii preoți: Păr. Isaia Suru adm. protopopesc al tractului Caransebeș, Păr. Nicolae Cornean, Păr. A. Foiș, Păr. A. Atnagea, Păr. I. Mihaș, Păr. C. Țucu, Păr. Gh. Corneanu și protodiaconul T. Roșca. Păr. I. Suru și Păr. N. Cornean au prezentat prin cuvinte adânc impresionante pe defunctul preot, abia de 36 ani.

Bunul Dumnezeu să-l așeze în corturile slujitorilor Săi, iar nemângălatei soții și ficei să le dăruiască putere de consolare, prin rugăciuni!

În editura „Scrisul Românesc” Craiova, au apărut lucrările „Cântările Liturghiei” întocmite pentru școală și popor de către d. prof. I. Popescu-Pasărea, pr. Gh. Comana și G. Breazul, conținând melodiile liturgice, așa cum le-am pomenit în tradiția noastră bisericească precum și „Prohodul Domnului”, întocmit și aranjat în strofe și versuri de d. prof. G. Breazul și I. D. Chirescu.

Se găsesc de vânzare la toate librăriile sau la editura.

GIMNAZIUL DE FETE CARANSEBEȘ.

Adunarea Generală a Comitetului Școlar dela Gimnaziul de fete din Caransebeș, se convoacă pe ziua de 3 Aprilie 1938, la oarele 11^{1/2}, în sala de învățământ a cl. IV. la care onor. membrii cu onoare sunt invitați.

La ordinea zilei: Votarea bugetului pe ex. fin. 1938-39.

Eventuale propuneri.

Dacă nu se întrunesc jumătate din numărul total al membrilor atunci adunarea generală va avea loc în 10 Aprilie a. c. cu orice număr de membrii.

Comitetul.

Nr. 1766 Șc. 1938.

Notă oficială.

În conformitate cu adresa Ministerului de Agricultură și Domenii Nr. 37460/1938 trimisă aici de On. Minister al Cultelor atragem atenția preoțimei noastre parohiale asupra serbărilor ce se vor organiza pe sate din prilejul zilei sădirii pomilor. Cu deosebire că se intenționează o serioasă îndrumare a genurilor de producție românească, datoria preoților este să acorde concurs nelimitat.

Caransebeș în 22 Martie 1938.

Episcopul:

† VASILE

Concurs.

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial Nr. 6282 B. ex 1937 ddto 13 Novembre 1937 și a decisului Nr. 6912 B. ex. 1937 ddto 10 Ianuarie 1938, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotit dela prima publicare în „Foaia diecezană”, pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. II în comuna Duboz, protopresbiteratul Buziașului, devenită vacantă prin moartea parohului Isaia Suru.

Beneficii:

1. Sesiunea parohială constatătoare din 64 jug. 12 st. □, din care 3 jug. 875 st. □ fânețe, restul arabil.
2. Stola uzitată.
3. Birul parohial uzitat.
4. Retribuțiunile dela stat.
5. Casa parohială (fosta școală confesională).

Toate dările după venitele împreunate cu această parohie le va plăti parohul ales.

Fosta sală de învățământ va rămâne în folosința bisericei ca sală de ședințe.

Recurenții la acest post, având prealabila binecuvântare arhierescă, își vor înainta cererile însoțite de documentele recerute Consiliului parohial din Duboz prin protopresbiterul tractual.

Recurenții se vor prezenta cu prealabilul aviz al Oficiului protopresbiteral în sfânta biserică din Duboz în vre-o Duminecă sau sârbătoare, nu însă în ziua alegerii, spre a-și arăta dexteritatea în oratorie și în serviciul bisericesc.

Duboz, din ședința consiliului parohial ținută în 6 Februarie 1938.

Pr. T. R. Perianu
președinte.

Ioan Cojocariu
secretar.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

În baza ord. Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 5205 B/1937 Consiliul parohial ort. rom. din comuna Fârlug, jud. Severin, scrie concurs pentru ocuparea postului de paroh de clasa II-a din Fârlug protopresbiteratul Bocșa-Montană, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană.

B e n e f i c i i :

1. Sesiunea parohială constătătoare din 64 jug. pământ arabil, fânețe, pășune și pădure.
2. Stola uzitată.
3. Casă parohială nu este, însă consiliul parohial se va îngriji de locuința (locuința din fosta școală confesională ori eventual alt edificiu ce se va închiria de către comuna bisericească).
4. Birul parohial uzitat.
5. Retribuțiunile dela stat.
6. Toate impozitele împreunate cu aceste beneficii cad în sarcina preotului.

Se menționează că văduva răposatului preot Aurel Avramescu are dreptul la jumătate din stole și sesiune până la 29 Iunie 1938 suportând sarcinile ce se cuvin după aceste beneficii.

Doritorii de a ocupa acest post vor înainta petițiunea adresată consiliului parohial din comuna Fârlug, prin Prea Onoratul oficiu Protopopesc al Bocșei montane, având a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare în biserica din Fârlug pentru a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, însă nici de cum în ziua alegerii.

Recurenții vor avea și încuviințarea prealabilă a Prea Sfinției Sale Domnului Episcop Diecezan.

Fârlug din ședința consiliului parohial, ținută la 17 Octomvrie 1937.

Gheorghe Jeni.

Președinte.

1—3

Iosif Agi.

secretar.

În conțelegere cu oficiul protopopesc.

Comitetul școlar al Școlii Normale de Învățători „Ioan Popasu” Caransebeș.

Nr. 775/1937-38.

Convocare.

Domnii membrii ai comunității școlare depe lângă Școala Normală de Învățători „Ioan Popasu” din Caransebeș, sunt rugați a lua parte la Adunarea Generală care se va ține în **3 Aprilie 1938 ora 11 a. m.**, în cancelaria numitei școli.

Ordinea de zi:

1. Aprobarea bugetului pe exercițiul financiar 1938-39.
 2. Aprobarea gestiunii pe anul 1935-36.
 3. Construcții și instalații.
 4. Eventuale propuneri.
- Intrucât la prima convocare nu se vor întruni membrii în număr reglementar, Adunarea Generală se convoacă pe 10 Aprilie 1938, la aceeași oră, când se va ține indiferent de numărul membrilor prezenți.

Caransebeș, la 22 Martie 1938.

Președinte,
Gheorghe Repede

Secretar,
George Neamțiu

„CORCANA” Fabrică de Butoaie, Parchete și Lemnărie S. A. în Lichidare
Caransebeș.

Convocare.

Domnii acționari ai Societății „Corcana” Fabrică de Butoaie, Parchete și Lemnărie S. A. în lichidare sunt invitați la

ADUNAREA GENERALĂ,

care se va ține în Caransebeș, la **15 Aprilie 1938, ora 11 a. m.**, în biroul lichidatorului d-lui Dr. Ernest Halle.

Ordine de zi:

1. Designarea grefierului și alegerea a doi acționari, pentru autentificarea procesului verbal.
2. Raportul lichidatorilor și al cenzorilor, despre anul de lichidare 1934. Pettractarea bilanțului de lichidare.
3. Darea absolutului.
4. Alegerea cenzorilor.
5. Eventuale propuneri anunțate în conformitatea statutelor.

Caransebeș, la 16 Martie 1938.

Lichidatori.

N. B. Acei acționari, cari doresc a lua parte la adunare, sunt rugați a depune acțiunile lor, până cel mai târziu la **12 Aprilie a. c.**, în mâinele lichidatorului d-lui Dr. Ernest Halle Caransebeș.

Contul Bilanț de Lichidare pro 1937.

ACTIVA: Cassa Lei 20—; Realități și instalațiuni Lei 4,725.000. Mărfuri și material Lei 1,649.113—; Debitori Lei 2,502.807.26—; Pierdere raportat din anul 1932 Lei 3,799.746.18—; în total Lei 12,736,686.44.

PASIVA: Capital societar Lei 5,000.000—; Fond de Rezervă Lei 370.000—; Fond de amortizarea investițiilor Lei 1,386,000—; Fond de Rezervă pentru creanțe dubioase Lei 118,799.18; Fond de Pensie Lei 55,398.87; Creditori Lei 5,306.488.39—; în total Lei 12,736,686.44.

Caransebeș, la 23 Martie 1938.

ss. **E. Rado**, lichidator. ss. **E. Halle**, lichidator.

L'am revidat și aflat exact, consiliul de cenzori:
W. Munk, Norbert Fischer, președinte expert contabil, **Cornel Drinca**.

România, Ministerul Justiției, Direcțiunea Judiciară.

Publicațiune.

Di Gheza C. Teleky, născut la 12 August 1897 în comuna Steierdorfanina Jud. Caraș, domiciliat în Caransebeș, cartierul Balta Sărata, Jud. Severin a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe pe baza art. 10 numele său patronimic de Teleky în acela de Andrei, spre a se numi Gheza Andrei.

Ministerul publică aceasta, conform art. 11, spre știința acelor cari ar voi să facă opozițiune în termenul și condițiunile prevăzute de alin. II al zisului articol și de art. 3 din legea asupra numelui din 8 Aprilie 1936.

Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș Societate pe acții, Caransebeș.

Capital vărsat Lei 5,000.000.
Rezerve . . . Lei 558.589.

Inscris în registrul bancar Nr. 7 din 9. IX. 1934.

Telegram: PRIMUS
Telefon 19.

Bilanțul încheiat per 31 Decembrie 1937

Activ

și aprobat de adunarea generală ordinară ținută la 14 Martie 1938.

Pasiv

Casa:				Capital social		5,000.000
Numerar efectiv	619.664			Fonduri de rezervă:		
Disponibil la B. N. R. și C. E. C.	68.846			Rezervă legală		50.000
Cupoane scăzute	13.688	702.198		Fonduri de amortisment:		
Disponibil la bănci:				Pentru creanțe dubioase		686.589
In țară	463.302			Fond de pensii și ajutor al funcționa-		
In străinătate	341	463.643		rilor „Carol Schwab“		200.000
Portofoliul de titluri:				Depuneri spre fructificare:		
Titluri românești:				Din țară		
Cu venit fix:				Depuneri noi: La purtător, sau nom. dar		
Efecte publice:				plăt. la purt.	5,294.455	
v. n. 70.500, în Portof. v. r. 25.408	25.408			Cu livrete de economie la purtător		
Cu venit variabil:				Depuneri vechi:		
Act. necot. la bursă 473.750 13.980	13.980	39.388		Reduse prin aranjament	2,682.933	7,977.388
544.250 39.388				Creditori:		
Plasamentul fondului de rezervă:				Din țară		
Efecte publice garan-				Creditori reduși	29.571	
tate de Stat v. n. 45.000 31.500		31.500		rate întârziate	531.159	
Portofoliul de scont:				nereduse noi	1,670.471	2,231.201
Plătibil în țară:				Angajamente de reescont:		
Cambii fără garanție	2,029.460			In țară:		
„ garantate cu mărfuri, titl. etc.	1,046.101			Curent:		
„ garantate cu ipoteci	1,399.540	4,475.101		La alte bănci, provenite din efecte scont.		524.110
din care rescontat Lei 524.110				Conturi diverse creditoare		493.701
Debitori:						
Din țară: Cambii de circ. prim.						
in Portofoliul						
Debitori fără garanții	135.706					
„ garanți cu ef. com.	1,276.000					
„ „ cu titluri	245.000					
„ „ cu ipoteci	1,120.760					
„ „ cu garanți div. 2,200.000	2,340.801	4,454.475				
Creanțe în conv. conf. legii din 7. IV. 1934						
In portofoliu (cota redusă)		4,845.607				
Pierderi din conv. conf. legii din 7.						
IV. 1934		192.512				
Imobile:						
Pentru uzul prop. și pt. locuințe funcț.	950.000					
Alte imobile	911.498	1,861.498				
Mobilier		1				
Pierderi:						
Report din anii precedenți	267.907					
Beneficiul anului curent	110.841	157.066				
		17,162.989				17,162.989
Conturi de ordine:				Conturi de ordine:		
Cauțiuni statutare		350.000		Deponenți de cauțiuni statutare		350.000
Debitori pt. aval și scris. de gar. date				Creditori pt. aval și gar. date de bancă		
de bancă:				In țară	255.000	
In țară		255.000		Deponenți de efecte comerciale în gaj		218.687
Efecte comerciale în gaj:				Deponenți de cambii de circulațiuni		12,814.238
In portofoliu		218.687		Remitenți de efecte spre încasare		880.768
Cambii de circulațiuni:				Deponenți de ipoteci, cesiuni, mărf. în		
In portofoliu		12,814.238		gaj și gar. div.		22,399.677
Efecte spre încasare:				Deponenți de titluri în gaj		953.066
In portofoliu		880.768		Deponenți de titluri și alte valori în		
Ipoteci, cesiuni, mărf. în gaj și garanții div.				pastrare:		
In portofoliu		22,399.677		Din țară	1,290.799	
Titluri în gaj:				Creditori pentru titluri împrumutate		44.500
In portofoliu		953.066		Creditori pentru acreditive și diverse		159.718
Depozite de titl. și alte val. în păstrare						
Debitori de titluri împrumutate		44.500				
Debitori pentru acreditive și diverse		159.718				
		39,366.453				39,366.453

Debit

Contul profit și pierdere

Credit

Cheltuieli de administrație:				Dobânzi încasate:		
Salarii și indemnizații	577.140			Dela Portofoliu de scont	439.037	
Diverse	320.950	898.090		Dela debitori	287.264	726.301
Impozite și taxe				Comisioane încasate		118.203
Dobânzi plătite:				Venitul portofoliului de titluri:		
La Depuneri	109.915			Din diferențe de curs realizate	7.075	20.198
La Reescont	12.769			Din cupoane exigibile	13.123	
La alți creditori	68.178	190.862		Venitul imobilelor		281.425
Pierderi:				Beneficii diverse		154.254
Reportat din anii precedenți		267.907		Pierdere netă:		
				Report din anii precedenți	267.907	
				Beneficiului anului curent	110.841	157.066
		1,455.447				1,455.447

Consiliul de Administrație.

Caransebeș, la 31 Decembrie 1937.

Expert Contabil, Fischer, dir. executiv.

Președinte: Pavel Goanța

Verificat și găsit în conformitate cu codul de comerț și legea bancară: Consiliul de Censuri.

Redactor responsabil: NICOLAE CORNEAN, consilier eparhial.

Tiparul și editura Tipografiei Diecezane, Caransebeș